af 1901 potti brennivíns, og höfðu þeir lekið úr ílátum, er í sama mánuði höfðu verið flutt í skipunum Familien og Elbo til Eyrarbakka; en af hönd hvorstveggja hafði um leið og skjöl skipanna voru sýnd, verið skýrt hlutaðeigandi gjaldheimtumönnum frá lekunum, og höfðu þeir þar eptir haft umsjón með affermingu skipanna og fært sönnur á, að það, sem að ofan er tilgreint, hefði lekið. **42** 27da nóvbr.

Jafnframt því að tilkynna herra amtmanninum þetta til þóknanlegrar birtingar, skal eg eptir fyrirmælum ráðgjafans í upphaflega nefndu bréfi, og með því, að ástæða virðist vera til að ætla, að hlutaðeigandi lögreglustjórar telji það nægilegt til að sanna leka, sem frá hefir verið skýrt, að þeir að eins séu viðstaddir við flutning hinna viðkomandi íláta úr skipinu og mælinguna á því, sem ílátin hafa inni að halda, þjónustusamlega hafa yðr umbeðna, að leiða athygli lögreglustjóranna að því, að þeir samkvæmt bréfi dómsmálastjórnarinnar frá 4. ágúst f. á. eiga, þá er þeim, um leið og skjöl einhvers skips eru sýnd, verðr sagt frá, að nokkuð af því, sem ritað er á tollskránni, vanti, að hafa umsjón með allri affermingu skipsins, þangað til mælingin á vörunum hefir farið fram.

Brèf landshöfðingjans (til amtmannsins yfir suðr- og vestrumdæminu).

Í tilefni af því, að sýslumaðr, er fyrir nokkrum árum hafði verið veitt nafnbótin «virkelig kanselliraad» hafði lýst yfir því, að hann vildi segja af sèr þessari nafnbót, var samkvæmt brèfi ráðgjafans frá 7. þ. m. svarað, að það með því, að veitt hefir verið sýslumönnum öllum með konungsúrskurði frá 20. mai þ. á. hærri nafnbót en sú, sem getið var um, væri eigi nauðsynlegt að segja henni af sèr með berum orðum. **43** 27da nóvbr.

Brèf landshöfðingjans (til beggja amtmanna).

Eptir að farið hefir hjá alþýðu vorri að brydda á lyst þeirri til að flytjast hópum saman búferlum af landi burt, sem lengi hefir gjört vart við sig erlendis, og gjört það nauðsynlegt að setja þar ýmsar lagaákvarðanir til að koma í veg fyrir, að menn þeir, er starfa að útflutningunum, tæli einfalda alþýðumenn með ósönnum sögnum til að ráðast í útferðir, og síðan noti ókunnleik þeirra til að hafa af þeim hinar litlu eigur þeirra og á ýmsan annan hátt fara illa með þá, — verðr það umtalsmál að útvega lík lög fyrir þetta land. Af þessu tilefni skal eg mælast til þess, að þèr herra amtmaðr útvegið og sendið mèr með ummælum þeim, sem þèr finnið tilefni til, skýrslur frá lögreglustjórunum í þeim sýslum og verzlunarstöðum, í umdæmi yðar, er útflutningr hefir átt sèr stað frá, *um* tölu þeirra manna, er hin síðustu 2 ár hafa flutst héðan búferlum til að leyta sèr atvinnu fyrir vestan haf, *um* það, hvort þeir hafi notað aðstoð útlendra útflutningsmanna (Udvandringsagenter), *hverjir* hinir hèrlendu milligöngumenn slíkra manna hafi verið, og *hvernig* ferðunum héðan hafi verið háttað, sèr í lagi hvort útfarar hafi farið beinlínis til Vestrheims eðr fyrst til annara landa í Europu t. a. m. Englands eðr Danmerkr, og með hvaða skipum þeir hafi farið — póstskipinu, verzlunarskipi eðr skipi, sem hafi verið sèrstaklega leigt til flutningsins. Eg efast ekki um, að menn þeir, er hafa starfað að þessum útflutningum, muni fúsir á að láta hlutaðeigandi lögreglustjóra í tè allar þær skýrslur, sem hann mun þurfa með til að skýra sem ítarlegast frá þessu öllu.[1] **44** 27da nóvbr.

1) Í brèfinu til amtmannsins í norðr og austrumdæminu er þessi viðbót:

Með því, að það hefir spurst hingað, að maðr búsettr á Akreyri, sem hefir hvatt menn til útferðar og boðist til að ráðstafa slíkum ferðum, hafi eptir að hann hefði meðtekið töluvert gjald upp í útfararkostnað frá ýmsum, eigi getað útvegað flutning þann, er hann hefði lofað og eigi heldr getað endrborgað fè það, er